

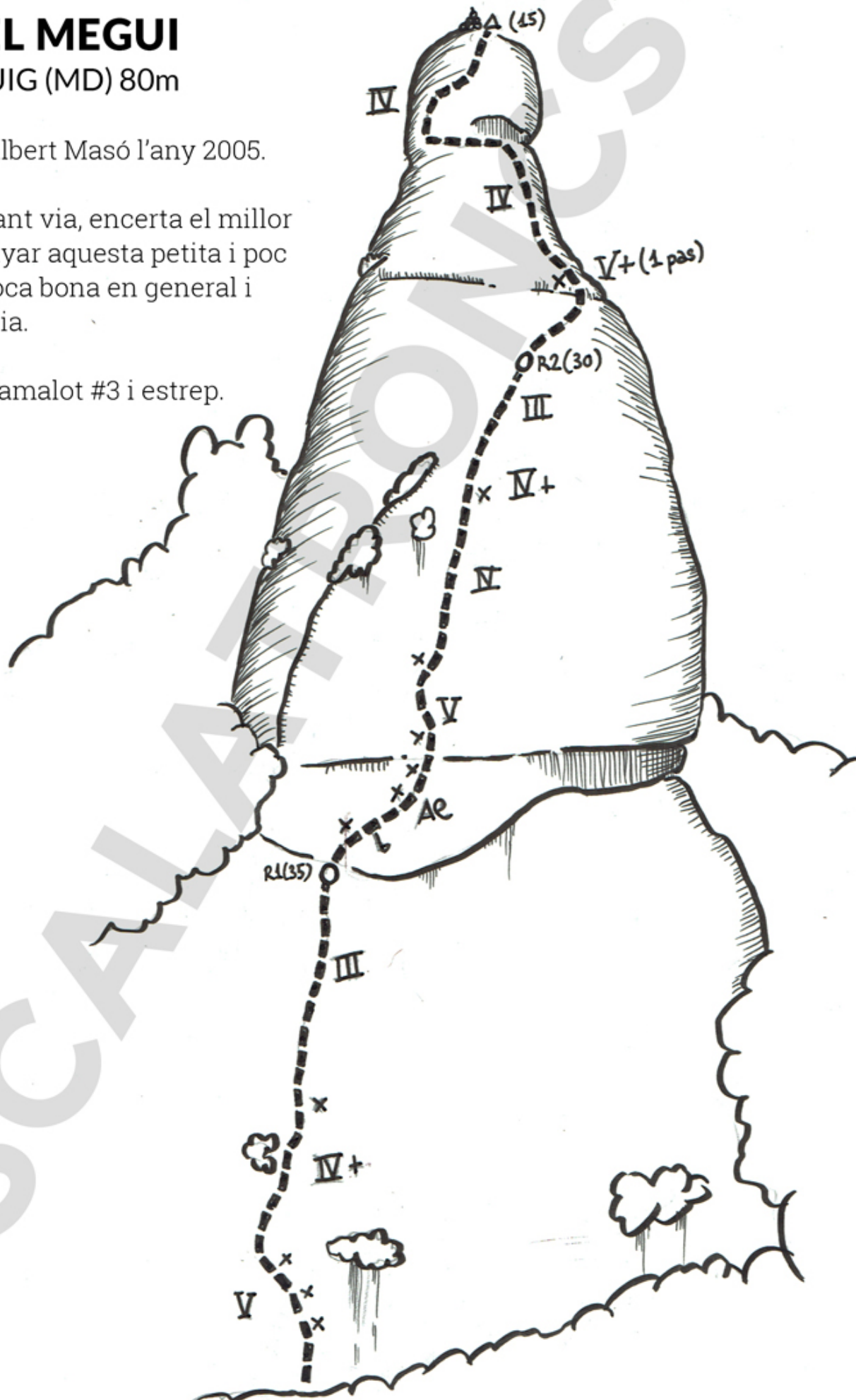
AGULLA DEL MEGUI

JOAN BEGUÉ I PUIG (MD) 80m

Oberta per Oscar i Albert Masó l'any 2005.

Curta però interessant via, encerta el millor recorregut per guanyar aquesta petita i poc coneguda agulla. Roca bona en general i ombra quasi tot el dia.

Material: 8 cintes, Camalot #3 i estrep.

La secció de la Plantació presenta una concentració important de roques i agulles, en alguns casos quasi amuntegades. L'Agulla del Megui, empetitida per les roques veïnes passa bastant desapercebuda malgrat ser una agulla perfectament definida. A més la seva orientació i el fet d'estar envoltada de roques més altes fan que passi la major part del temps a l'obaga.

La Joan Begué i Puig permet enfilem-nos al cimall d'aquesta cota pel camí més llarg. Ben trobada, transcorre a l'ombra i quasi sempre sobre bona roca. Tot i ser una via menor bé val una visita per conèixer aquesta raconada poc petjada, mirador privilegiat sobre la secció de Bonavista.

- **Via:** Joan Begué i Puig
- **Dificultat:** V+/Ae (MD)
- **Dificultat obligada:** V/A1
- **Llargària:** 80 metres
- **Exposició:** Mitjà/baix
- **Compromís:** Mitjà/baix
- **Equipament:** Via pràcticament equipada amb espits i un clau
- **Material:** 8 cintes, Camalot #3 i estrep
- **Orientació:** Nord-oest
- **Valoració:** ***

Aproximació:

Des de l'estació superior de Sant Joan prenem el camí de Sant Jeroni. Un cop passada la Gorra Frígia i abans d'arribar al mirador, prenem un corriol a mà esquerra que baixa per una canal pendent que ens mena directament a l'agulla del Sentinella. A partir d'aquest punt hem de continuar amb intuïció fins a la base de l'agulla. Veurem algun espit des del peu de via.

La via:

Pràcticament equipada es fa bé amb el que hi ha posat. Només haurem de menester un friend més aviat gran per protegir els darrers metres de la via que tot i ser fàcils presenten roca trencadissa.

La via és a l'ombra la major part del dia, essent un bon destí quan les temperatures es disparen.

Descens:

Ràpel de 20 metres pel vessant est.